

کشور است و از این منظر روند آتی روابط دو کشور حداقل در کوتاه‌مدت رو به بهبود خواهد بود، چرا که گفته شد ادامه حیات اقتصادی ایین کشور بسیار به فضای تعامل و فضای امن سیاسی وابسته است به این دلیل که حجم عظیم سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی در این کشور نیازمند این فضااست.

درمورد خبری مبنی بر حل مشکل ویزاهای لغوشده ایرانی‌ها و حساب‌های مسدودشده، آیا اتفاق مثبتی رخ داده است؟
ببینید این مشکل تا حدودی حل شده اما حجم کار انجام‌شده چندان زیاد نیست. عمدتاً تسهیلاتی که ایجادشده، مربوط به یک‌سری تسهیلاتی است که دبی برای گردشگران ایجاد کرده و این گشایش برای ویزاهای تجاری و بلندمدت رخ نداده است. سعی این است که برای تاجار گشایش ایجاد شود اما بازهم تأکید می‌کنم آندری تأثیرگذار نیست که بگوییم خیلی فضا بهتر شده است.

۹ در امارات هیچ رابزن اقتصادی نداریم
من چندپیشنهادبرای تقویت روابط اقتصادی با امارات دارم. اولین مورد این است که ما سال‌هاست که در این کشور رابزن اقتصادی نداریم. در این زمینه لازم‌به‌ذکر است سازمان توسعه تجارت در دوره دولت اصلاحات در امارات دفتری با زمینه فعالیت توسعه تجارت داشت که این مرکز به صادرات ایران در این کشور کمک می‌کرد، اما حالا هیچ رابزینی در این کشور نداریم. توجه داشته باشیم ترکیه بیش از ۱۰ رابزن در این کشور دارد. لذا تعیین رابزن اقتصادی و فعال شدن دوباره مرکز توسعه صادرات می‌تواند به تجارت ما با این کشور کمک کند. ما در حال حاضر یک بخش اقتصادی در کنسولگری ابوظبی داریم که بهتر است به دبی منقل شود. جای تعجب است که در ابوظبی مستقر شده که کمترین ارتباطی به تاجار و تجارت دارد. ما بخش حقوقی‌ای در دبی داریم اما بخش اقتصادی در ابوظبی است. همچنین می‌توان از تمام سفرای سابق و همه تأثیرگذاران سیاسی کشور که سال‌ها در امارات بوده‌اند، استفاده‌شود. پیشنهاد دوم اینکه ما از فضایی که زمینه صادرات آثار هنری در امارات ایجادشده است، استفاده کنیم. ما می‌توانیم از این فضا برای شناساندن آثار فرهنگی و اسلامی به جهانیا بهره بگیریم، چرا که سالانه نمایشگاه‌های زیادی در امارات برگزار می‌شود. پیشنهاد سوم این است که امارات در IT و ICT خیلی قوی است و ما هم شرکت‌ها و افراد بسیار قوی‌ای داریم که می‌توانند از این فضا استفاده کرده و به این زنجیره وصل شوند. پیشنهاد چهارم اینکه از فضای اکسپو که بزرگ‌ترین اتفاق نمایشگاهی جهان بوده و از مهرماه سال آینده با عنوان اکسپوی ۲۰۲۰ قرار است در امارات برگزار شود، بیشترین استفاده را ببریم. این نمایشگاه قرار است ۶ ماه برقرار باشد، ابعاد فرهنگی، هنری ... و عمدتاً بر پایه تجارت است و پیش‌بینی می‌شود پذیرای ۲۵ میلیون گردشگر باشد. لذا این اکسپو حتی از المپیک هم بزرگ‌تر است. در این نمایشگاه باید فضا برای حضور فعالان ایرانی فراهم شود. ما از این فضا باید استفاده کرده و این فضا را هم یک فضای صادراتی و هم یک فضای اقتصادمحور ببینیم. برای اینکه دقیق متوجه شویم، این نمایشگاه چه اهمیتی دارد باید به این شکل نگاه کنیم که در اکسپو نمایشگاه‌های جانبی، غرفه‌ها و فروشگاه‌های جمعی که برقرار می‌شود، از این فضاها به‌نفع جذب گردشگر و معرفی ایران به گردشگران بین‌المللی استفاده کنیم. موضوع دیگر، ظرفیت بزرگ نیروی انسانی است که ما داریم، به‌ویژه در حوزه صادرات خدمات فنی-مهندسی ما بهترین ظرفیت را بین کشورهای منطقه داریم. مثلاً نمایشگاه فناوری جیتکس (Gitex) که در دبی برگزار می‌شود، فضایی دارد که از بین ۴۰۰ شرکت، سرمایه‌گذاران بین‌المللی طرح‌های شرکت‌های مهندسان مشاور را گرفته و پس از دآوری، ۱۰ شرکت برای سرمایه‌گذاری انتخاب می‌شوند. متأسفانه در سال‌های اخیر به‌جای اینکه شرکت‌های مهندسان مشاور ایرانی در طرح‌ها مشارکت داشته باشند، نیروی انسانی ما به استخدام شرکت‌های خارجی که برنده طرح‌ها شده‌اند، درمی‌آیند. این همه استعداد که در ایران وجود دارد در سطح منطقه وجود ندارد، لذا باید قدر این فرصت‌ها را بدانیم.

عکاس: وحید سربانی / فرهیختگان

همین زمینه بررسی‌های آماری نیز نشان می‌دهد در سال ۹۵ تعداد گردشگران ایرانی که به امارات رفته بودند، حدود یک میلیون و ۲۷ هزار نفر بوده که این میزان با کاهش ۳۳ درصدی در سال ۹۷ به ۵۸۳ هزار نفر رسیده است. این کاهش ۳۳ درصدی گردشگران ایرانی در امارات رقم قابل‌تاملی است که تأثیر خود را در درآمدهای گردشگری و بخش خدمات این کشور نشان می‌دهد. البته بخش دیگری از ایرانی‌هایی که به امارات رفت‌وآمد داشتند، فعالان اقتصادی کشورمان بودند که در همین زمینه هم نتایج بررسی‌های اتاق نشان می‌دهد فعالیت فعالان اقتصادی نیز در این کشور کم‌شده است. از منظر دیگر، با توجه به اینکه فضای اقتصادی امارات روی تجارت به‌ویژه صادرات مجدد بنا شده، ایران با جمعیت ۸۳ میلیونی خود یک بازار مصرف و ظرفیت عظیم برای فعالان اقتصادی و دولتمردان این کشور است. همچنین به جهت اینکه در ایران به‌ویژه مواد معدنی با کیفیت و قیمت بسیار کمتر از کشورهای دیگر وجود دارد، این موضوع فرصت بسیار بزرگی برای فعالان اقتصادی امارات است که در موضوع صادرات مجدد مدنظر قرار دهند. انواع مس، انواع محصولات فولادی، مواد معدنی و... فرصت بزرگی برای آنهاست که از این ظرفیت برای ایجاد ارزش افزوده استفاده کنند و در صادرات مجدد سود قابل‌توجهی به دست آورند. لذا فضای تعامل دوطرفه و دوجانبه است. این موضوع قطعاً در برنامه‌ریزی دو طرف مدنظر قرار گرفته است.

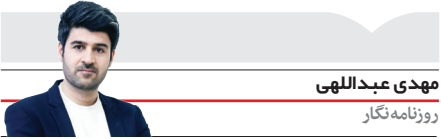
۹ روند تعامل ایران- امارات رو به بهبود است
اخیراً گفته شد سیاست‌های امارات به سمت ایران چرخش پیدا کرده است، نظر شما در این باره چیست؟
توجه داشته باشیم سیاست‌های امارات از سیاست‌های جهانی تأثیرپذیر بوده است. این کشور می‌خواهد آزادانه فعالیت کند و زیر فشار کشوری نباشد. لذا ناگزیر است از برنامه‌های جهانی تبعیت کند. به‌نظر من چرخش به آن صورتی که در رسانه‌ها گفته شده، اتفاق نیفتاده اما مهم این است که روند روابط دوجانبه بسیار بهبود یافته و همچنان رو به بهبود است. به‌نظر بنده در یک‌سال اخیر آنها قبول کرده‌اند توسعه روابط به‌نفع اقتصاد این

دوری از هرگونه تنش احتیاج دارد. این شرایط به‌ویژه برای شهر دبی با فضایی که برای تجارت ایجاد کرده، کاملاً فضای امن را برای ادامه حیات می‌طلبد، چرا که دبی فقط ۲۰ درصد نیاز بودجه‌ای خود را از نفت ابوظبی می‌گیرد و بخش عمده نیاز آن به تجارت و خدمات است که پیش‌زمینه آن، امنیت و فضای امن است. اینکه گفته می‌شود پاشنه آشیل امارات «جغرافیا» است، حرف درستی است؛ چرا که این کشور با مساحت ۸۳ هزار و ۶۰۰ کیلومتری خود به لحاظ وسعت در رتبه ۱۱۴م جهان است که این وضعیت به هر حال در دنیای جدید با وجود تغییر معادلات قدیمی، هنوز هم بسیار مهم است. دلیلش هم این است که سرمایه و سرمایه‌گذار نیاز به فضای امن دارد و وقتی متوجه ناامنی شود، فضا را ترک می‌کند. پس جغرافیا می‌گوید امارات باید از هرگونه تنش دوری کند تا روند توسعه این کشور رو به رشد باشد. اما وقتی از امارات سخن می‌گوییم، باید بین دبی و ابوظبی تفاوت قائل شویم، چرا که برخلاف دبی که شدیداً به تجارت و عمدتاً به تجارت مجدد وابسته است، ابوظبی عمدتاً به نفت وابسته است که این موضوع در سیاستگذاری و منطقه‌اهمیت پیدا می‌کند. برای مثال همین شرایط موجب شده ابوظبی بیشتر متمایل به عربستان و دبی با ساختار اقتصادی و همچنین قربایت فرهنگی که با ایران دارد، (وجود جمعیت ایرانی و شیعیان) همراهی بیشتری با کشورمان داشته و در آینده نیز داشته باشد.

۹ دبی خلوتر شده است
در اهمیت بازار امارات برای کالاها، تاجار و فعالان اقتصادی ایران بسیار گفته شد، اما لازم است کمی هم درباره اهمیت ایران برای دولتمردان و فعالان اقتصادی این کشور گفته شود. گفته شد نقش دبی عمدتاً بر تجارت، بازرگانی و بازار استوار است. این وضعیت موجب شده به‌مرور زمان و به تدریج نقش اقتصاد ایران در آنجا بیشتر متبلور شود. در این مورد حداقل تجربه شخصی خدوم و بسیاری از دوستان تاجار این بوده که در دو سال اخیر که التهابات ارزی در ایران رخ داده، تعداد گردشگران خارجی ایران به مقصد امارات کمتر شده، دبی این روزها بسیار «خلوتر» از سال‌های گذشته است. در

گاز بوده است. در سال گذشته همچنین خشکبار و کفپوش‌های نساجی هم از دیگر اقلام صادراتی ایران به امارات بوده است. در سال جاری برخی اقلام صادراتی ایران به‌ویژه صادرات اقلام پالایشگاهی و فلزات به امارات کاهش داشته که این امر متأثر از فضای تحریمی بوده است. در پاسخ به این سوال که ظرفیت ۱۱ میلیارد دلاری که در بازار امارات برای کالاهای ایرانی وجود دارد، بیشتر در چه بخش‌هایی است؟ باید گفت براساس مطالعاتی که انجام‌شده علاوه بر کالاهایی که در حال حاضر به این کشور صادر می‌شود، ظرفیت عظیمی در این کشور برای صادرات سنگ‌های گرانیتها، فلزات گرانیتها، زیورآلات و لوازم خانگی برای تاجار و تولیدکنندگان ایرانی وجود دارد. در حال حاضر و حتی در سال‌های آتی در بخش کاشی و سرامیک، سوخت‌های معدنی، پلی‌اتیلن، محصولات پلاستیکی به‌علاوه مواد پتروشیمی، محصولات دارویی، مس و آلیاژهای مسی ظرفیت بزرگی برای حضور کالاهای ایرانی در این کشور وجود دارد. در بخش لوازم خانگی ما می‌توانیم یخچال و فریزر و یمپ‌های خانگی و صنعتی به این کشور صادر کنیم. اسکلت‌های فلزی دیگر بخش تولیدی است که ایران می‌تواند به این کشور صادر کند. برای محصولات کشاورزی و فرآورده‌های غذایی از جمله زعفران، شکلات، خشکبار و خاویار هم ظرفیت عظیم صادراتی برای کالاهای ایرانی در این کشور وجود دارد. در دبی مصرف‌فرش نسبتاً بالاست، چرا که اماراتی‌ها بیشتر از ۶ ماه فرش را در مسجد مصرف نمی‌کنند و هر ۶ ماه فرش جدید خریداری کرده و قبلی‌ها را به کشورهای فقیرتر می‌فرستند. لذا مصرف فرش‌های ماشینی در امارات زیاد است، ولی با طرحی که خودشان (طرح‌های شاد) می‌پسندند، خریداری می‌کنند که لازم است تاجار و تولیدکننده ما هوشمندانه نیاز بازار را ببینند.

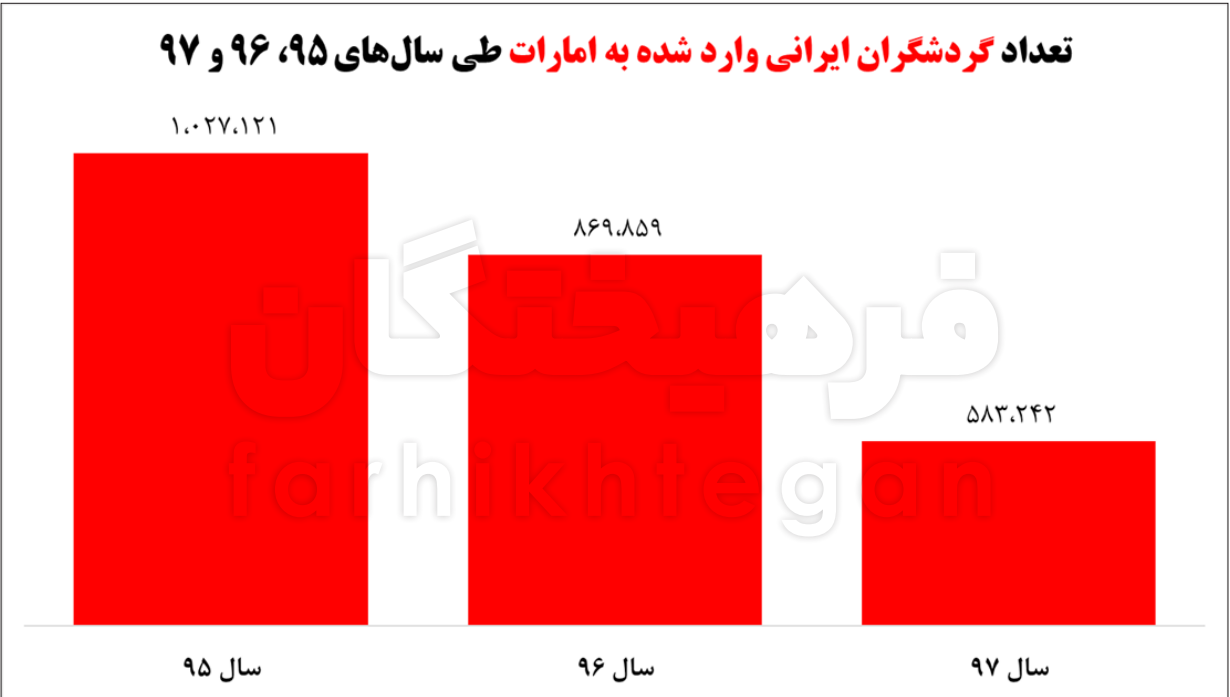
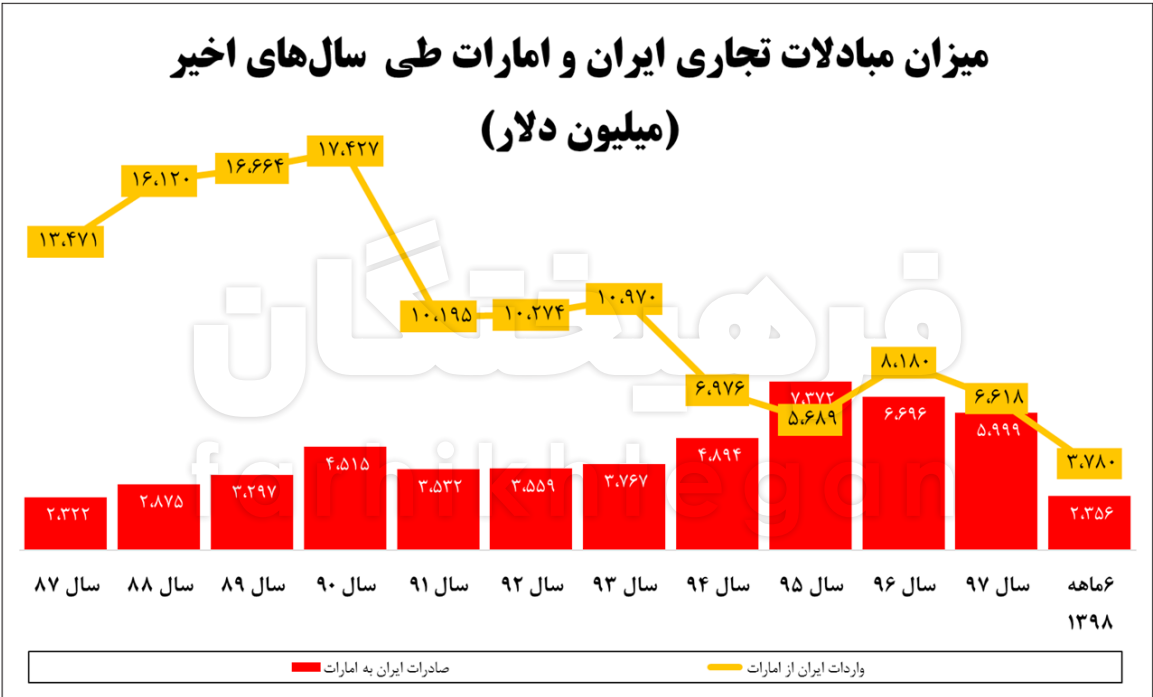
۹ پاشنه آشیل امارات «جغرافیا» است
توجه داشته باشیم امارات بستر بسیار وسیعی برای حضور سرمایه‌گذاران و شرکت‌های بین‌المللی (به‌ویژه در دبی) از تجارت گرفته تا گردشگری و خدمات ایجاد کرده است، با این حال به جهت اینکه این کشور عمق جغرافیایی ندارد، برای ادامه حیات خود شدیداً به آرامش سیاسی، فضای امن و تعامل با همسایگان

مهدی عبداللهی
روزنامه‌نگار

پس از خروج آمریکا از برجام و شروع جنگ اقتصادی تمام‌عیار آمریکایی‌ها علیه کشورمان، بسیاری از کارشناسان و دولتمردان اظهار داشتند نشانه‌هایی از همراهی دو کشور منطقه در جنگ اقتصادی برای وارد کردن فشار حداکثری علیه ایران وجود دارد. عربستان یکی از این کشورها بود که گفته می‌شد آمریکا یک اتاق فکر برای جنگ اقتصادی و ارزی علیه ایران در این کشور راه‌اندازی کرده است. در کنار عربستان، امارات دیگر کشوری بود که به‌واسطه تمرکز بخش عمده‌ای از مبادلات ارزی ایران در دبی، پس از آنکه توافقنامه‌ای با وزارت خزانه‌داری آمریکا و عربستان در رابطه با مبارزه با تروریسم منعقد کرد، بانک‌های این کشور، نقل‌وانتقال ارز به ایران را با مشکل مواجه کردند. این مواجهه با بهتر بگوییم اثرگذاری منفی این «شیطنت» بر بازار ارز ایران ابتدا با تغییر مدیریت در بانک مرکزی ایران و بهبود مدیریت عرضه و تقاضا در داخل از نیمه دوم سال ۹۷ خنثی شد. اما در سال ۹۸ با تغییر معادلات در سطح منطقه، رویکردهای امارات در همراهی با آمریکا تغییر کرده است. گفته می‌شود با توجه به سرمایه‌گذاری و بارگذاری بسیار گسترده داخلی و خارجی انجام‌شده در امارات در بخش تجارت و خدمات، اماراتی‌ها حالا با در نظر گرفتن پاشنه‌آشیل خود که همان جغرافیا و محدودبودن عمق جغرافیایی است، رویکرد خود را در قبال همسایگان تغییر داده‌اند، چرا که حیات اقتصادی این کشور برای بقا نیاز به فضای امن سیاسی دارد. در ادامه «فرهیختگان» طی گفت‌وگوی مفصل با فرشید فرزاتگان، رئیس اتاق بازرگانی ایران و امارات به بررسی روند و وضعیت روابط تجاری ایران با امارات پرداخته است. فرزاتگان با برشمردن ظرفیت‌های تجارت دوجانبه بین دو کشور می‌گوید نگاه ما و اماراتی‌ها این است که ادامه روابط دو کشور مسالمت‌آمیز و رو به بهبود خواهد بود. به اعتقاد وی، اگر نگاه سیاسی و معادلات منطقه‌ای و بین‌الملل را هم نادیده بگیریم، روابط دوجانبه قابل‌گسترش بوده و اقتصاد دو کشور نیازمند تعامل است.

۱۱ بازار ۱۱ میلیاردی امارات برای صادرات ایران
فرزاتگان در پاسخ به این سوال «فرهیختگان» که اهمیت روابط ایران-امارات در چیست؟ می‌گوید: براساس گزارش سازمان توسعه تجارت، در سال گذشته صادرات ایران به کشورهای همسایه بالغ بر ۲۴ میلیارد دلار بوده است. با توجه به ظرفیت ۱۲۰۰ میلیارد دلاری این کشورها، مشاهده می‌کنیم سهم ما از بازار ۱۵ همسایه فقط ۲ درصد است. این موضوع نشان می‌دهد ما چقدر به بازار مصرفی که در کشورهای منطقه وجود دارد، کم‌توجهی کرده‌ایم. اما چند سالی است که خوشبختانه رویکرد صادراتی کشور مقداری تغییر پیدا کرده و بازار کشورهای همسایه برای دولت مهم شده است، در این زمینه هدفی که سازمان توسعه تجارت برای صادرات ایران در منطقه تعریف کرده، افزایش این سهم ۲ درصدی فعلی به ۴ درصد است.

در همین زمینه بررسی‌های سازمان توسعه تجارت نشان می‌دهد کل پتانسیل صادراتی ایران به امارات حدود ۱۱ میلیارد دلار است. بررسی‌ها نشان می‌دهد در سال‌های اخیر صادرات ایران به امارات از دامنه کالاهای سنتی مثل نفت خام، فرآورده‌های نفتی، فولاد و مس فراتر رفته و بخش عمده صادرات ایران به این کشور مربوط به میعانات گازی، روغن‌های سبک، روغن‌های معدنی قیری، انواع هیدروکربوهای نفتی و گازی، پلی‌اتیلن، کاند و قطعات کاند از مس، آهن و فولاد و روغن پایه معدنی است. همچنین خشکبار و کفپوش‌های نساجی اقلام صادراتی ایران به امارات هستند. به‌طور کلی آمارهای تجارت خارجی ایران نشان می‌دهد در سال ۹۷ بیشترین کالاهای صادراتی ایران به امارات شامل کالاهای مربوط به صنایع پتروشیمی، صنایع فلزی، صنایع پالایشگاهی و نفت و

تمدید مهلت فراخوان شرکت‌های معتمد ارائه‌دهنده خدمات مالیاتی

نظر به درخواست جمع کثیری از متقاضیان محترم شرکت کننده در فراخوان شناسایی شرکت‌های معتمد ارائه‌دهنده خدمات مالیاتی و موافقت رئیس کل محترم سازمان امور مالیاتی کشور به اطلاع می‌رساند، مهلت تحویل اسناد فراخوان

مذکور که قبلاً تا ۹۸/۸/۱۳ اعلام گردیده بود تا تاریخ ۹۸/۸/۲۷ تمدید می‌گردد.

۱۵۲۶ مرکز ارتباط مردمی

روابط عمومی سازمان امور مالیاتی کشور

۰۲۱-۳۵۰۱۹ ستاد خبری دفتر مرکزی حراست

سازمان امور مالیاتی کشور

م/الف/۲۶۵۰